

ת"פ 56533/01/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד תורעאני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 56533-01-13 מדינת ישראל נ' תורעאני

ת"פ 38327-02-13 מדינת ישראל נ' תורעאני

בפני
בעניין: כב' השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד תורעאני

הנאשמים

ע"י ב"כ עוה"ד דראושה

גזר דין

הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו ב- 2 עבירות של הסעת שב"ח, נהיגה בקלות ראש, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ומעבר בצומת עם רכב בניגוד להוראת אור אדום ברמזור.

על פי עובדות **כתב האישום בתיק 38327-02-13**, ביום 17/1/11 בסמוך לכניסה לנווה אילן, הסיע הנאשם שני תושבי שטחים ששהו בישראל ללא אישורי כניסה לישראל כדין. הנאשם הסיע את השניים לתל אביב והתכוון לגבות מהם תשלום עבור נסיעה זו.

על פי עובדות **כתב האישום המתוקן בת"פ 56553-01-13**, ביום 28/1/12 בשעה 18:00 לערך בירושלים, הסיע הנאשם ברכבו שלושה תושבי איזור השוהים בישראל ללא היתר. משהבחין הנאשם בניידת משטרה, הדולקת אחריו וכורזת לו לעצור, הגביר הנאשם את מהירות נסיעתו, כשהוא עובר ברמזור אדום.

בטיעוניה לעונש, עמדה המאשימה על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, והעובדה שקיומם של הליכים פליליים נגד הנאשם בתיק הראשון (תיק 38327-02-13) לא מנעו מן הנאשם מלשוב על ביצוע אותם מעשים.

לטענת המאשימה, מתחם הענישה בעבירה של הסעת שב"ח בגין האירוע הראשון נע בין חודש ל-6 חודשים, כאשר העונש אותו ראוי להטיל על הנאשם הינו חודשיים.

ביחס לאירוע השני, טוענת המאשימה למתחם הנע בין 5 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר, נוכח העובדה שהנאשם ידע באופן מוחשי וממשי כי מעשיו אסורים על פי חוק. העונש הראוי במקרה השני לטעמה של המאשימה הינו

בסיומו של יום מבקשת התביעה להטיל על הנאשם 10 חודשי מאסר בצירוף מאסר מותנה, פסילה ופסילה על תנאי. בנוסף, מבקשת התביעה להורות על חילוט רכבו של הנאשם.

מנגד, התייחס הסנגור בטיעונו לעונש לנסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו נשוי ואב ל-2 ילדים והעובדה שזו הפעם הראשונה בה עומד הנאשם לדין.

עוד ציין בסנגור לקולא את העובדה שלא נגרם נזק ממעשיו של הנאשם וחלוקה הזמן ממועד ביצוע העבירות, מבלי שנפתחו נגד הנאשם תיקים פליליים נוספים.

בהתייחס לבקשה לחילוט רכב טען הסנגור כי יש להתעלם מבקשה זו, משלא הוגשה בקשה לחילוט הרכב מבעוד מועד. הסנגור מציין כי לנאשם ייגרם נזק משליחתו למאסר ומבקש להסתפק בהטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

דין וגזירת דין

הנאשם עבר שתי עבירות של הסעת תושב זר כאשר לביצוען של עבירות אלו נלוו עבירות של נהיגת רכב בקלות ראש יש לבחון מהו העונש הראוי להטיל על הנאשם בהתאם לעיקרון ההלימה, קרי, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה לבין מידת אשמו של הנאשם וסוג העונש שיוטל עליו.

במכלול השיקולים שעל בית המשפט, יש לבחון את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, וכן את מדיניות הענישה המקובלת לגבי ענישה במקרים אלה.

הערך החברתי המוגן

במקרה דנן, הערך החברתי הנפגע בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים הינו זכותה של המדינה להגן על ריבונותה ובכלל זאת בטחונה ובטחון תושביה. הסעת שוהים בלתי חוקיים יכולה להיות הרת אסון, ככל שמדובר בהסעה של מפגעים, ולכן יש לראות במעשים אלו כפגיעה חמורה בביטחון המדינה ובתושביה ובריבונותה של המדינה.

באשר לעבירות של נהיגה פוחדת ברכב ונהיגה בצומת כשברמזור מופע אור אדום, הערך המוגן הוא שמירה על שלומם וחייהם של המשתמשים בדרך. בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הערך החברתי הנפגע הוא שמירת הביטחון הציבורי.

בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן - בת"פ 38327-02-13 הסיע הנאשם 2 שוהים בלתי חוקיים מירושלים לכיוון מרכז

הארץ כשבכוונתו היה לגבות מהם תשלום. בנסיבות אלה, אין מדובר ברף העליון של עבירות מסוג זה, והפגיעה בערך החברתי פחותה.

בת"פ 13-01-56533, כשנה לאחר ביצוע העבירה הראשונה, הסיע הנאשם 3 שוהים בלתי חוקיים, ובהמשך כשהבחין בשוטרים הגביר מהירות נסיעתו, חצה צומת במופע אור אדום ברמזור ולא שעה להוראת השוטרים שיעצור, במעשיו אלו ישנה פגיעה של ממש בערכים המוגנים.

באשר ל**מדיניות הענישה הנוהגת**, נפסק, כי העונש הראוי וההולם בגין עבירות הסעת תושב זר ללא היתר, הנו, ככלל, מאסר בפועל, בין לריצוי של ממש ובין בדרך של עבודות שירות, אם כי יתכנו נסיבות חריגות העשויות לשלול את הטלתו, ואלו תיבחנה על-פי עקרון הענישה האינדיבידואלית.

עקרונות הענישה המחמירה הותוו ברע"פ 5198/01 חטיב נ' מדינת ישראל. בפסיקה מאוחרת הובהר, הן ברע"פ 3674/04 אבו סאלם ואח' נ' מדינת ישראל, והן ברע"פ 6217/05 חג'אג' נ' מדינת ישראל, כי עדיין לא בשלה העת לשינוי מדיניות הענישה המחמירה, ברוח הלכת חטיב, וכי יישומה של מדיניות זו יעשה על-פי נסיבותיו של כל מקרה לגופו.

במסגרת החלטת עקרון הענישה האינדיבידואלית, הסתפק בית המשפט העליון, בחלק מן המקרים שנדונו בפסק-הדין בעניין אבו סאלם, בהטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות, ובמקצת מן המקרים שנדונו בפסק-הדין בפרשת חג'אג' אף בהשתתף מאסר מותנה וקנס בלבד, זאת בנסיבות חריגות שהצדיקו סטייה מן הכלל האמור (ראה: **ע"פ 4159/09 מדינת ישראל נגד עמאר סלהב**).

בחינת פסיקת בתי-המשפט מלמדת כי בגין עבירה של הסעת שב"ח בנסיבות שאינן מחמירות, וכשאינן מאחוריה מניע לפגיעה ביטחונית, בתי המשפט נוהגים להטיל עונשים הנעים בין מאסר מותנה, ולצידו קנס כספי גבוה, פסילת רישיון נהיגה לתקופה משמעותית ואיסור שימוש ברכב בו נעברה העבירה לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ **6141/09 סלהב נ' מדינת ישראל** נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של הסעה שלא כדין של 8 תושבים זרים תמורת בצע כסף. בית משפט השלום הטיל על הנאשם מאסר מותנה ובית המשפט המחוזי המיר את העונש ל-45 ימי מאסר בפועל. בר"ע שהוגשה לבית המשפט עליון על פסק הדין נדחתה.

בת"פ **(כ"ס) 37545-09-11 מדינת ישראל נגד הוד** נדון הנאשם ל-6 חודשי מאסר לריצוי בדרך עבודות שירות לאחר שהורשע בביצוע עבירה של הסעה, העסקה והלנה שלא כדין, נהיגה פוחזת ועבירות נלוות. במקרה זה, במשך ארבעה חודשים העסיק הנאשם את התושב הזר, הלינו במסעדה ואחת לחודש הסיע את התושב הזר לביתו ובחזרה.

בת"פ **(י-ם) 17602-05-11 מדינת ישראל נ' ג'אבר** הורשע הנאשם בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, מעשה פזיזות ורשלנות ועבירות נלוות, ונדון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בת"פ (כ"ס) 31270-10-10 מדינת ישראל נגד מסארוה, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין, נהיגה פוחזת ועבירות נלוות ונדון ל-4 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות. הנאשם הסתיר בתא נסתר ברכבו 6 תושבים זרים כשבכוונתו להכניסם לשטחי מדינת ישראל.

במקרה שבפני הורשע הנאשם ב-2 אירועים שונים, כאשר באירוע השני הורשע הנאשם במספר עבירות ולכן מתחם העונש ההולם ייקבע לגבי כל אירוע בנפרד:

בת"פ 38327-02-13 שעניינו הסעה שלא כדין, לנאשם נעדר עבר פלילי, כאשר אין עבירות נלוות לעבירות של הסעה בלתי חוקית ואין "נסיבות מחמירות" כהגדרתן בחוק, הוא בין מאסר מותנה וקנס ועד חודשיים מאסר בפועל.

בת"פ 56533-01-13 שעניינו הסעה שלא כדין, נהיגה בקלות ראש, הפרעת שוטר במילוי תפקידו ונהיגה (בצומת) כשברמזור אור אדום, מדובר בעבירות המשך, נלוות לעבירה של הסעת שב"ח ולפיכך אקבע מתחם אחד לאירוע כולו, הנע בין מאסר למספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד עונש מאסר בפועל למשך מספר חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח, לצד עונשים נלווים.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים

בעת קביעת מתחם העונש המתאים, לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו, לרבות בשל גילו הצעיר והעובדה שהינו נשוי ואב לשניים, העובדה שהינו נעדר עבר פלילי, הודאתו של הנאשם בעבירות וחסכון בזמן שיפוטי יקר.

התלבטתי אם להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח ובמיוחד כאשר מדובר בעבירה חוזרת, ולאחר שהנאשם נתפס מבצע את אותה עבירה בדיוק.

בסופו של יום ונוכח הנימוקים לקולא אשר פורטו לעיל ראיתי להסתפק בהשתת מאסר בדרך של עבודות שירות מלווה בקנס משמעותי ופסילה מלנהוג.

הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר בעבודת שירות, וקבע את תנאיה.

לאור האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במועד שיקבע ע"י הממונה על עבודות השירות ויודע לבית המשפט וב"כ.

2. 7 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים אם יעבור הנאשם משך תקופה זו על הוראות סעיף 12 א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, ואז ינהג רכב כאשר הוא פסול מלנהוג.

3. קנס בסך 7000 ₪, אשר ישולם עד ליום 1/5/14.

4. פוסל הנאשם מלנהוג למשך 18 חודשים מהיום. נאשם יפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט לאלתר.

ניתן היום, י' אדר ב' תשע"ד 12 מרץ 2014, בנוכחות נאשם וב"כ והתביעה.